

nisterbænken benægter, hvad der er den klarreste og meest utvivlsomme Ret i Danmark. Klar og utvivlsom Ret i Danmark er det nemlig, ikke blot mellem Jurister og ikke blot mellem Thingets Medlemmer, der for Størstedelen i sin Tid have været med at votere Bærnepligtsloven, men klart og utvivlsomt mener jeg, det maa være for Enhver, der tager den i Danmark gjældende Bærnepligtslov i Haanden, at der ikke paa Grund af Embedsbestikelse er undtaget Andre fra Bærnepligten end de, for hvilke af ganske særlige Grunde en særlig Undtagelse udtrykkeligt er bleven fastsat, og skal jeg til, hvad Ordføreren derom har anført, kun tilføje, at der udtrykkeligt blev foreslaaet en almindelig Undtagelse for alle Embedsmænd, og at dette efter udførlige Forhandlinger og med stor Majoritet udtrykkeligt blev forkastet. Det vilde derfor være at misbruge Thingets Tid, om jeg yderligere vilde udvikle, hvad der ikke kan være tvivlsomt for Noget; men jeg maa henlede Thingets særdeles Opmærksomhed paa Veskaffenheden af de Grunde, af hvilke den nuværende Krigsminister har troet at kunne bestridde denne Sandhed. Disse Grunde vare, at han ikke finder, at der vilde være forbunden nogen Fare med den modsatte Bestemmelse af den, Loven indeholder, og fordi han mener, at der skulde gives visse Standsrettigheder, som maatte hjemle Embedsmænd en Fristagelse, som Lovgivningen nægter dem. Jeg skal hertil svare, at Grundloven ikke kender Noget til Standsrettigheder (Hør!), og at hverken Stænder eller Individuer i Danmark have Rettigheder, som ikke finde deres Hjemmel i de i Danmark gjældende Love, men i en over Lovgivningen ophøiet Heelstats Naturret. (Hør, Hør!). En anden Uttring af den nuværende Krigsminister, som jeg troer bør finde alvorlig Modsigelse, er den, at de Bestemmelser, ifølge hvilke Frivillige i Marts 1848 bleve opfordrede til at uddanne sig til at gjøre Tjeneste som Officerer, indeholdt et Tilfagn om, at de vilde blive optagne som Officerer i Linien, og at uden dette Gaab Ingen vilde have efterkommet en saadan Opfordring. Dersom dette havde været Meningen, saa veed jeg sandelig ikke, hvorledes den nuværende Krigsminister, der har ansat mangfoldige af disse Frivillige

i Reserven, vilde forsvare et saadant Skridt! Men dette veed jeg, at det maaffee nok kunde være nødvendigt med Penge at lokke Folk til at paatage sig en saadan Krigstjeneste, dersom man havde kaldt dem til Vaaben for *Recitationens* Sag, men at de Mænd, om hvilke der her er Tale, frivilligen alt havde grebet til Vaaben, inden man kaldte paa dem, og freidigen gif Døden imøde, fordi de troede, at der blev kæmpet for **Danmarks Sag** (Hør! Hør!).

Krigsministeren: Ja, jeg tilstaaer, at, skjøndt den ærede Taler talte meget høit og lydeligt, er dog Resonantsen her i Salen saa stærk, at jeg ikke tydeligt har fattet, hvad han sagde, og er derfor ikke istand til at besvare det.

Fsberning: Den ærede Rigsdagsmand fra Svendborg Amts 3die Valgkreds (Jagd) klagede over, at Ordføreren ikke havde berørt hans Grunde; jeg skal berøre dem. Den ærede Rigsdagsmand sagde, om jeg forstod ham ret, at det, der beherskede dette Spørgsmaal, var Fordom (Jagd: Nei! — B. Christensen: Fordom og Banel), og at ingen virkelig sandhedskjærlig og retfærdig Mand kunde have en anden Mening i den Sag, end han (Jagd: Det sagde jeg ikke!). Det var dog vistnok saa omtrent (Jagd: Nei! — B. Christensen: Retelssende!). Var det den ærede Talers Uttringer, at ingen retelssende Mand kunde have en anden Ansæelse end den, han søgte at gjøre gjældende, saa tror jeg, at de vare uheldigt valgte; jeg har en ganske anden Ansæelse, og jeg skal vise, at jeg har Grunde herfor, og at ingen Fordom har ledet mig i denne Sag, og jeg haaber at staae ligesaa retfærdig for Thinget som det ærede Medlem (Ja!), ligesom jeg heller ikke har nogensomhelst Anledning til at være fordomsfuld eller eenfædig, idetmindste ikke efter min Stilling. Dersom jeg har forstaaet Spørgsmaalet, saaledes som det stiller sig, ret, saa indeholder det to Dele; den ene er: Findes der Reserveofficerer, som ere forskjellige fra Linieofficererne? Den anden er: Findes der mellem Reserveofficererne forskellige Classer, der have forskellige Forpligtelser og Rettigheder? eller, rettere sagt, forskellige Udkomst; thi, om Ret er her egentlig slet ikke Tale.